17.01.04; 5a (ואת דכא) → 6a (ליכא איסורא)

- ַכִּי כֹה אַמַר רָם וְנָשֵּׁא שׁכֶן עַד וָקָדוֹשׁ שָׁמוֹ מַרוֹם וָקָדוֹשׁ אֲשָׁכוֹן **וְאָת דְּכָּא וּשְׁפַל רוּח** לְהָחֵיוֹת רוּחַ שְׁפַלִים וּלְהָחֵיוֹת לָב נְדְכָּאִים:יש*עיהו פרק נו פסוק טו* 2. הְנֵה הָאָדוֹן ה' צָבָאוֹת מִסֶעֶף פַּארָה בְּמַעַרָצָה וְ**רָמֵי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים** וְהַגְּבֹהִים יִשׁפָּלוּ:ישעיהו פרקי פסוק לג 🧈 כִּי אָם כֹּה תַעֲשׁוּ לָהֶם מִזְבָּחֹתֵיהֶם תִּתֹצוּ וּמַצֵבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ **וַאֲשִׁירָהָם תְּנַבְעו**ֹן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרָפוֹן בָּאֲשׁ: *דברים פרק ז פסוק ה* יִחְיוּ מֵתֶיךּ נְבַלָתִי יְקוּמוּן **הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שׁכְנֵי עָפָר** כִּי טַל אוֹרת טַלֶּךְ וָאָרֶץ רְפָּאִים תַּפִּיל: ישעיהו פרק כו פסוק יט ז. כִּי רָם נק וְשָׁפָל יִרְאֶה וְגָבהַ מִּמֶּרְחָק יְיִדְע: תהלים פרק קלח פסוק ו 6. מַלְשָׁנִי בַּסְתַר רָעָהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית גְבַה עִינַיִם וּרְחַב לֶבָב אתוֹ לא אוּכַל: תהלים פרק קא פסוק ה וֹהָרְשָׁעִים בּיָם נִגְרָשׁ כִּי הַשְּקֵט לֹא יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט:ישעיהו פרק נז פסוק כ 8. (קַסְעָתְיּ מְכֹּל הַחַסְדִים וּמְכָּל הַאַמֵּת אֲשֶׁר עֲשֶׁית אָשֶׁר עֲשֶׁית אָת עַבְדַּךְ כִי בְּמַקְלִי עַבַרְתִּי אָת הַיִּרְדֵּן הַזֶּה הַיִּיתִי לְשְׁנֵי מַחַנוֹת: בראשית פרק לב פסוק יא) פ. תועבת ה' כָּל גְבַה לָב יָד לְיָד לֹא יִנְקֶה: משלי פרק טו פסוק ה סז. וְהָיָה מִדֵי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַבַּתוֹ יָבוֹא כָל **בָּשֶׂר** לְהִשְׁתַחֲוֹת לְפָנֵי אָמַר ה': ישעיהו פרק סו פסוק כג וו. וּבָשָּׂר כִּי יִהְיֶה בוֹ בְעֹרוֹ שְׁחִין וְנְרְבָּא: ויקרא פרק יג פסוק יח וּ וְלַשְּׁאֵת וְלַסַּפַּחַת וְלַבֶּהֶרֶת: ויקרא פרק יד פסוק נו 13. וְעַל כָּל הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל כָּל הַגְּבָעוֹת הַנְּשָּאוֹת:ישעיהו פרק ב פסוק יד 14. והיה כל הנותר בביתד יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם ואמר **ספחני** נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם: *שמואל א פרק ב פסוק לו* 15. זבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְבָּרָה לֵב נִשְבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: *תהלים פּרק נא פּסוק יט* 16. זבת תודה יכבדנני ושם דרד אראנו בישע אלהים: תהלים פרק נ פסוק כג *דו.* ...וְהָיָה אָם לֹא תִּמְצָא חֵן בְּעֵינְיו כִּי מָצָא בָּה אַרְוֹת דְּבָר וְכָתָב לָה סָפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָה וְשׁלְחָה מְבִּיתוֹ: וַיְצְאָה מְבִּיתוֹ וְהַלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ **אָחָר**: *דברים כד א-ב*
 - I Continued אגדות on haughtiness (גבהות הלב)
 - a v. 1 'ה (so to speak) lowers Himself to be with the humble lesson from הר סיני and the bush (both lowly)
 - b vv. 2-3 anyone who is haughty ought to be torn down like an Ashera-tree
 - c v. 4 only those who are humble will be resurrected
 - d v. 5 anyone who is haughty, the שכינה mourns for him
 - e v. 5 'ה, though lofty, sees the lowly
 - f v. 6 7 (so to speak) says that He cannot abide in the same world with a haughty person
 - i alternatively: may be referring to those who speak לשון הרע (as per beginning of verse)
 - g v.7 someone who is haughty is swept away by the slightest wind (ק"ו) from ocean, which has far more liquids)
 - h *observation*: a scholar should have "an eighth of an eighth" of haughtiness (but, see א'גר"א explanation as per v. 8)
 - i rejection: as per v. 9 (it's consideration an abomination)
 - i v. 10 a person's prayer is only "heard" if he makes himself like base flesh
 - i note: regarding flesh, the text (נגעים) says "healed" (v. 11); not so with "person"
 - ii בש"ר acrostics of אד"ם and בש"ר
 - j vv. 12-14 anyone who is haughty ends up being lowered
 - k v. 15 a humble spirit is equal to all of the offerings put together
 - v. 16 anyone who plans out his path in life will see God's salvation
- ${
 m II}$ analysis of $1^{
 m st}$ clause of משנה: formula for קינוי
 - a question: language of משנה is self-contradictory דיבור– implies "seclusion", yet "דברה עמו" has no consequences
 - i answer: אל תסתרי is never a problem; even if he says אל תסתרי, if she's seen talking with him, no consequences unless there really is seclusion
- III Analysis of final clause the סוטה who becomes a שומרת יבם only has חליצה as an option
 - a Explanation #1 (#1 ר' יוסף): v. 17 she should go to an יבם
 - i Challenge (אביי): if so, she shouldn't need חליצה
 - ii Answer: if the husband were alive, she'd still need a גט
 - b Explanation #2 (ייסף 'ד' ייסף): the text wants him to divorce her so as not to destroy his house, why would we want her to join the brother's house?
 - i Challenge (אביי): if so, why let her marry anyone?
 - ii Answer: we don't force anyone else to marry her
 - c Explanation #3 (איש אחר not a "match" for the first
 - i Challenge (מאביי): if so, if she marries another who dies w/o children, there should be no יבום there either
 - ii Answer: within the 2nd relationship, she maintained a good reputation
 - d *Explanation #4 (אָרַבא*): י(*דבא*) if she became prohibited to the one that she was permitted to (her husband), how much more so she is prohibited to the one she is forbidden to (brother-in-law)
 - i Challenge (כהן הדיוט): if so, a מקדש a widow and dies, his brother (כהן הדיוט) shouldn't be able to do ייבום
 - 1 Block: that's not a case of נאסרה (became prohibited), rather אסורה ab initio
 - "צום was raped and then falls to the brother who is a אשת כהן, shouldn't be
 - אונס : isn't banned for an אשת ישראל, and the חלל is like a ישראל for that